

“Olyan volt az, mint egy kitűnő múzeum legszebb termeinek egyike, csak éppen hogy egy nagy kandalló állt benne, meleg volt, kényelmes, az ember jó harapnivalót és teát kapott, kisüstön főtt szilva-, ringló- és málnapálinkával kínálták.

Ezeket az illatos, színtelen szeszeket metszett üveg kancsóból töltögették apró poharakba, és akár *quetse* volt az, akár *mirabelle* vagy *framboise*, féken tartott tűzzé formálva mind annak a gyümölcsnek az ízét idézte az ember ínyén, amelyből főzték, felmelegített és megoldotta a nyelvet.”

/Ernest Hemingway: Vándorünnep/

